

[Else-Merete Ross.]

selv foreslog: at lade et sagkyndigt udvalg til at begynde med undersøge disse spørgsmål.

Diderichsen: Vi er i liberalt centrum glade for det initiativ, der hermed er taget, og mener, at det er et meget vigtigt spørgsmål, som dermed er blevet aktualiseret. Det er jo rigtigt, som hr. Thestrup sagde, at det er et moderne erstatningsproblem, som man vel ikke tidligere har haft så megen grund til at beskæftige sig med, og det er sikkert også rigtigt, som ministeren fremhævede i sine betæneligheder, at det er et spørgsmål, som kræver en meget grundig undersøgelse, fordi det også berører meget principielle synspunkter. Vi i liberalt centrum vil derfor nok principielt foretrække, at resultatet af udvalgsbehandlingen bliver nedfældet i en lov, således at det bliver ganske tydeligt, at der her netop er tale om en ret til erstatning. Men vi har heller ikke noget imod, som fru Else-Merete Ross sagde, hvis ministeren foretrækker til at begynde med som en forberedelse at ned sætte et sagkyndigt udvalg på bredere grundlag, som kan gennemarbejde disse forhold både fra juridiske, medicinske og sociale synspunkter.

Hvad dette særlige forhold med hensyn til erstatning ved skadevirkninger som følge af offentligt foranstaltede almindelige vaccinationer angår, vil jeg blot sige dette ene, at vi jo alle har polioepidemien i frisk og uhyggelig erindring og kan glæde os over, at det er lykkedes lægevidenskaben også på dette punkt at føre et slag imod de frygtelige epidemier, og hvor det drejer sig om at yde erstatning fra det offentliges side, må man netop huske på, at de få, der rammes, rammes, for at de mange kan opnå sikkerhed mod de frygtelige følger af en epidemi. Derfor må dette være et ganske særlig klart eksempel på, at det offentlige, vi alle sammen, har en særlig forpligtelse over for disse få, som således på en vis måde bliver ofre, for at alle vi andre kan

opnå sikkerhed mod sådanne katastrofer, som epidemier både var og er.

Vi vil derfor gerne anbefale forslaget til folketingsbeslutning til en videre velvillig behandling fra alle sider.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Jeg forstår meget vel det synspunkt, som er fremhævet fra flere sider, at man gerne vil have en lov, der indeholder en ret for de skadelidte til at få en erstatning. Det, der for mig er spørgsmålet, er, om det overhovedet er muligt at formulere sådanne lovbestemmelser. Ved den sidste omfattende vaccination, polio vaccinationen, opstod der jo tilfælde, hvor der kunne rejses tvivl om, hvorvidt en poliosygdom stod i forbindelse med den foretagne vaccination.

Der blev foretaget meget indgående undersøgelser i de anmeldte tilfælde for at fastslå en sammenhæng. Det er ganske overordentlig vanskeligt eksakt at sige, at vaccinationen har fremkaldt sygdommen; der var alene tale om en overvejende sandsynlighed derfor. Man nåede frem til 5 tilfælde efter meget indgående undersøgelser, og jeg vil gerne føje til, at vi straks derefter tilkendegav, at indenrigsministeriet ville gå til bevillingsmyndighederne for at opnå tilslutning til at udbetale de pågældende en erstatning. Enkelte af de pågældende var i forvejen forsikrede og har fået udbetalt a conto-erstatninger; men det vedrører ikke den pligt til bistand, som jeg mener at staten i dette tilfælde har. Vi har jo meget få tvungne vaccinationer i dette land; situationen er vel nok lidt anderledes, hvor der som her er tale om de almindelige vaccinationskampagner, som simpelt hen er et tilbud til befolkningen om at søge en sikring, end hvor der er tale om en tvungen vaccination.

Hr. Thestrup gik i sine bemærkninger, synes jeg, væsentligt videre end det, forslaget omfatter. Hr. Thestrup pegede på en række andre tilfælde, hvor han fandt, at staten måtte have pligt til at yde en betydelig erstatning. I og for sig bør man vel